

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 771-1937)

Originalt emne

Byraadet

Byraadet/Valg, Fritagelse for at være Medlem

Uddrag fra byrådsmødet den 27. januar 1938 - side 1

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 771-1937)

Anmodning fra Konsul Kai Blicher om at maatte udtræde af Byraadet.

Fra Konsul Blicher forelaa følgende Skrivelse: "Da jeg allerede nu kan se, at Hvervet som Formand for Aarhus Handelsforening giver mig et saa betydeligt Ekstraarbejde, at jeg ikke fremtidig paa tilfredsstillende Maade kan varetage mit Byraadsarbejde, beder jeg mig fritaget for mit Hverv som Medlem af Byraadet, dog anmoder jeg høfligst om at maatte beholde min Stilling som Havneudvalgsmedlem."

Stecher Christensen meddelte, at den socialdemokratiske Gruppe ikke kunde gaa med til, at Hr. Blicher fortsætter som Medlem af Havneudvalget, hvis han gaar ud af Byraadet. Det var en Forudsætning ved Udvalgsbesættelserne i 1933 og 1937, at Havneudvalgets Medlemmer skal sidde i Byraadet. Hvis den konservative Gruppe fastholdt, at Blicher vedblivende skal være Medlem af Havneudvalget, maatte Flertallet stemme imod hans Andragende.

I. C. Sørensen udtalte, at hvis der forelaa en saadan Aftale mellem Gruppeformændene i 1933, kunde den i hvert Fald kun gælde for denne Periode. Siden 1933 var der foretaget Ændringer i den kommunale Vedtægt, og der stod udtrykkelig i denne, at der i Havneudvalget kan være Medlemmer udenfor Byraadet. Hvis det havde været en fast

Aftale, at det kun skulde være Byraadsmedlemmer, vilde man vel have ændret dette i Vedtægten. Naar dette ikke var sket, maatte man deraf slutte, at denne Aftale ikke gælder mere. Den konservative Gruppe havde ikke noget imod Blichers Forbliven i Havneudvalget, selv om han gik ud af Byraadet, og der var ingen Grund til at nægte dette, naar Vedtægten tillod det.

Stecher Christensen oplyste, at den nævnte Aftale blev truffet, fordi man ikke var helt tilfreds med den Stilling, som et Havneudvalgsmedlem udenfor Byraadet havde taget. Ved Udvalgsbesættelserne i 1937 havde Taleren meddelt Hr. Fanger, at man kun vilde have Byraadsmedlemmer i Bevillingsnævnet og Havneudvalget, og det sluttede Fanger sig til. Der forelaa altsaa en Aftale, og selv om Hr. Fanger nu vilde løbe fra Aftalen, fastholdt Flertallet sit Standpunkt.

J. R. Fanger fandt, at det var en mærkelig Paastand. Man var enig om, at Bevillingsnævnets Medlemmer skulde være Byraadsmedlemmer, derimod ikke alle Medlemmer af Børneværnet, men Havneudvalget var der overhovedet ikke Tale om. Konsul Blicher havde allerede dengang meddelt, at han muligvis vilde træde ud af Byraadet, men ikke af Havneudvalget, og derfor kunde Taleren umulig have truffet en saadan Aftale. Naar Blicher nu ønskede at træde ud af Byraadet, vilde Gruppen ikke gaa imod hans Ønske.

E. Winterberg havde den Opfattelse, at uanset om der forelaa Aftaler eller ikke, burde man rent principielt ikke gaa ind paa en saadan Ordning. Det var en uskreven Lov, at f. Eks. Kommunens Tjenestemænd ikke kunde sidde i Udvalgene for de Institutioner, hvor de har deres Arbejde, og Spørgsmaalet her var i nogen Grad det samme. Et Medlem af Havneudvalget, som var Formand for en stor Organisation af Havnens Kunder, vilde let faa en ensidig Stilling til visse Spørgsmaal, og det var næppe heldigt.

I. C. Sørensen mente ikke, der var nogen Basis for Hr. Winterbergs Udtalelser. Vedtægten forudsatte ligefrem, at der vælges Folk udenfor Byraadet ind i Havneudvalget, og det havde gennem Tiderne netop været Folk fra Importørkredse, som havde stærke Interesser ved Havnen. Den konservative Gruppe havde vedtaget at stemme for Blichers Andragende, og hvis man ikke vilde tage en saadan Henstilling til Følge, maatte Spørgsmaalet afgøres ved Afstemning.

Thomas Christensen syntes, det var et lidt vanskeligt Spørgsmaal, og Taleren havde ikke tænkt at ville stemme i Sagen. Flertallets Standpunkt kunde dog synes ret farligt, for der manglede Sagkundskab i Havneudvalget, og hvis f. Eks. Havnearbejderne ønskede en

Repræsentant i Havneudvalget, udelukkede man dette, naar man forlangte, at det udelukkende skal være Byraadsmedlemmer.

Stecher Christensen svarede, at det var en ganske forkert Opfattelse. Flertallet ønskede ikke at udelukke Arbejderrepræsentanter, men man ønskede heller ikke at bryde en truffen Aftale, saaledes at Handelen faar en Repræsentant i Udvalget, og Arbejderne ingen; derfor stillede man heller ikke Forslag om en Ændring af Vedtægten.

Borgmesteren bemærkede, at Sagkundskaben fandt man hos Embedsmændene. Det var klart, at en Importør paa Grund af hans større Kendskab til visse Ting kunde præge Arbejdet i Udvalget, men om det var en Fordel, var et andet Spørgsmaal. Da Udvalgspladserne blev besat, havde man ikke Brug for Handelsforeningens Formand; nu var der kommet en anden Formand, og saa skulde han endelig fortsætte; men det Standpunkt haltedede lidt. Som Forholdene laa, havde Flertalsgruppen taget det Standpunkt, at Beslutningen maa gælde i hvert Fald for indeværende Periode.

Thomas Christensen ønskede ikke at tage Hr. Blicher under Armen, men Stecher Christensen sagde udtrykkelig, at man ikke vilde have Folk ind i Havneudvalget, som ikke var Medlemmer af Byraadet.

Borgmesteren svarede, at der jo ikke var noget i Vejen for, at Havnearbejderne kan vælge en Repræsentant ind i Byraadet, og saa kunde han blive Medlem af Havneudvalget.

Andragendet nægtedes med 11 Stemmer mod 6.

